

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی البرز مرکز آموزشی و درمانی سردار سپهر شهید حاج قاسم سلیمانی

مرکز آموزشی و درمانی

سردار سپهر شهید حاج قاسم سلیمانی

استئومیلیت

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: ۱۴۰۴

شماره واحد آموزش به بیمار: ۰۲۶۳۵۷۷۱۱۲۵

منابع: ClinicalKey, WebMD, Mayo clinic

شرح بیماری:

- استئومیلیت عفونت استخوان است. عفونت می تواند از طریق جریان خون یا از بافت های اطراف به استخوان برسد. استئومیلیت همچنین می تواند به علت مواجهه مستقیم استخوان با میکروب ایجاد شود.
- در کودکان، استئومیلیت اغلب استخوان های بلند پاها و بازو را درگیر می کند در حالی که در بزرگسالان استئومیلیت در استخوان های ستون فقرات (مهره ها) ایجاد می شود. در افراد مبتلا به دیابت در صورت وجود زخم در پاها استئومیلیت در پاها بروز می کند.

علائم:

علائم و نشانه های استئومیلیت عبارتند از:

تب یا لرز

تحریک پذیری یا بی حالی در کودکان

درد در ناحیه عفونت

تورم، گرمی و قرمزی در محل عفونت

برخی اوقات استئومیلیت علائم و نشانه ای ندارد یا علائم آن به صورتی است که امکان تشخیص را مشکل می سازد.

علل شایع:

- اغلب موارد استئومیلیت توسط باکتری استافیلوکوک ایجاد می شود. این باکتری نوعی میکروب است که روی پوست یا در بینی افراد (حتی افراد سالم) وجود دارد. میکروب می تواند از طرق مختلف از جمله موارد زیر وارد استخوان شود:

از طریق جریان خون

از طریق عفونت هایی که در نزدیکی استخوان قرار دارند
آلودگی مستقیم

عوامل خطر:

عواملی که استخوان ها را آسیب پذیر ساخته و سبب بروز استئومیلیت می شوند عبارتند از:

جراحی یا جراحی ارتوپدی: شکستگی شدید استخوان یا وجود جراحی عمیق منجر به ورود عفونت به استخوان یا بافت های اطراف می شود.

اختلالات گردش خون: هنگامی که رگ های خونی آسیب دیده یا مسدود می شوند، توانایی بدن در توزیع سلول های از بین برنده عفونت که مانع گسترش عفونت می شوند، مختل می شود. در این زمان ممکن است یک جراحی کوچک به یک زخم عمیق تبدیل شده که می تواند بافت های عمقی و استخوان را در معرض عفونت قرار دهد.

مشکلاتی که نیاز به کاتتر داخل وریدی دارند:

شرایطی وجود دارند که نیازمند استفاده از لوله های پزشکی به منظور دسترسی به اندام های داخلی بدن هستند. این لوله ها ممکن است راه ورود میکروب به داخل بدن بوده و سبب افزایش خطر بروز عفونت شوند. این امر می تواند سبب بروز استئومیلیت شود. این لوله ها در مواردی مانند: دیالیز، کاتترهای ادراری و لوله های داخل وریدی که به صورت طولانی مدت به کار می روند، استفاده شوند.

اختلال در سیستم ایمنی بدن:

در صورت اختلال در سیستم ایمنی بدن، شما در معرض خطر استئومیلیت قرار دارید. از عواملی که ممکن است سبب سرکوب سیستم ایمنی شوند می توان به شیمی درمانی، کنترل ضعیف دیابت، پیوند عضو و ... اشاره کرد.

- **مواد مخدر:** افرادی که مواد مخدر تزریق می کنند در معرض خطر استئومیلیت قرار دارند، زیرا آنها معمولاً از سوزن غیراستریل استفاده کرده و قبل از تزریق پوست خود را ضد عفونی و استریل نمی کنند.

عوارض احتمالی:

- **مرگ استخوان (استئونکروز):** عفونت در استخوان می تواند مانع گردش خون در استخوان شده و منجر به مرگ استخوان گردد.
- **آرتریت سپتیک (عفونی):** در برخی موارد، عفونت در استخوان می تواند به داخل مفصل مجاور گسترش یابد.
- ◆ **اختلال رشد:**
- **سرطان پوست:** اگر استئومیلیت منجر به یک زخم شود که چرک از آن تخلیه می شود، پوست ناحیه مجاور در معرض خطر سرطان سلول های سنگفرشی قرار می گیرد.
- ◆ **تشخیص:**

- **آزمایش خون:** آزمایش خون میزان بالای گلبول های سفید خون و سایر عوامل نشان دهنده بروز عفونت در بدن را نشان می دهد. آزمایش خون نمی تواند ابتلای شما به استئومیلیت را نشان دهد اما می تواند به پزشک در تصمیم گیری برای انجام سایر آزمایشات و روش های تشخیصی کمک کند.

تصویربرداری:

- ◆ **اشعه ایکس:** اشعه ایکس می تواند وجود آسیب در استخوان را نشان دهد. با این حال، ممکن است بعد از چند هفته که از بروز استئومیلیت گذشت، آسیب در تصویربرداری قابل رویت باشد.
- **سی. تی. اسکن:** این روش تصویربرداری تصویری متقاطع از اندام های داخلی فرد ایجاد می کند.
- **ام. آر. آی:** در این روش با استفاده از امواج رادیویی و میدان مغناطیسی قوی، می توان تصاویر دقیقی از استخوان ها و بافت های نرم اطراف آن ایجاد کرد.

- **بیوپسی استخوان (نمونه برداری از استخوان):** با این روش می توان نوع میکروبی که سبب بروز عفونت در استخوان شده است را مشخص کرد. شناسایی نوع میکروب به پزشک در انتخاب آنتی بیوتیک مناسب کمک کند.

درمان:

- با توجه به شدت عفونت، جراحی استئومیلیت شامل یک یا تعداد بیشتری از روش های زیر می شود:

- **تخلیه منطقه عفونی شده:** باز کردن منطقه اطراف استخوان آلوده به جراح جهت تخلیه چرک یا مایعات تجمع یافته در اثر عفونت کمک می کند.

- **حذف استخوان و بافت آسیب دیده:** در یک روش به نام دبیردمان، جراح تا حد امکان استخوان آسیب دیده را حذف می کند. بافت های اطراف نیز که علائم عفونت را

- نشان می دهند ممکن است برداشته شوند

- **بازگرداندن جریان خون به استخوان:** جراح فضای

- خالی ایجاد شده به وسیله روش دبیردمان را با یک قطعه استخوان یا بافت های دیگر همانند پوست یا ماهیچه از سایر قسمت های بدن پر می کند. برخی اوقات پرکننده

- های موقت استفاده می شوند تا زمانی که شما به اندازه کافی جهت پیوند استخوان یا پیوند بافت بهبود یابید.

- **قطع عضو:** به عنوان آخرین راه حل، ممکن است جراح جهت جلوگیری از گسترش بیشتر عفونت اقدام به قطع عضو آسیب دیده نماید.

- **درمان با اکسیژن پرفشار:** در افراد مبتلا به استئومیلیت که به سختی درمان می شوند، درمان با اکسیژن پرفشار می تواند به فراهم ساختن اکسیژن بیشتر برای استخوان و بهبودی کمک کند.

دارو:

- متداول ترین درمان برای استئومیلیت آنتی بیوتیک و جراحی به منظور حذف قسمت های عفونی یا از بین رفته استخوان است. معمولاً بستری شدن در بیمارستان مورد نیاز است.

- بیوپسی از استخوان می تواند منجر به تشخیص نوع میکروب ایجادکننده عفونت شده و به پزشک در انتخاب آنتی بیوتیک مناسب کمک کند. آنتی بیوتیک ها معمولاً از طریق ورید بازو و برای حداقل 4-6 هفته تجویز می شود.

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

- اگر شما به درد استخوان در حال تشدید و تب مبتلا هستید به پزشک مراجعه نمایید. اگر به علت وضعیت پزشکی یا جراحی یا جراحی در معرض خطر عفونت قرار داشته و متوجه وجود علائم عفونت در خود شده اید بلافاصله باید به پزشک مراجعه کنید.